

339.543.4
(497.1) (0945)

Дено је нови инвентар бр. 1862
1. јануара 1942. год.
Београд.

ЗАКОН

о

ОПШТОЈ ЦАРИНСКОЈ ТАРИФИ

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ КРАЈЕВИНЕ СРВИЈЕ
1904.

МИ
ПЕТАР I
по милости Божјој и воли народној
Краљ Србије

ОВЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО

ЗАКОН
о
ОПШТОЈ ЦАРИНСКОЈ ТАРИФИ

бр. 37 462

Члан 1.

Роба, која се увози у Србију, плаћа царину по увозној тарифи, која је овде изложена, у колико за увоз не би важиле друге одредбе овог закона или уговора.

Осим тога, роба, која је оптерећена унутрашњом порезом на потрошњу или каквом таксом, плаћа при увозу ту порезу и такску било за рачун државе, општине или другог ког тела, на основу постојећих закона.

Роба, пак, која се из Србије извози, плаћа царину само у колико је у овде изложеној извозној тарифи по бројана. Сва друга роба при извозу слободна је од царине.

Првозна роба не плаћа царину.

Члан 2.

Царина и остале таксе по овоме закону, као и сви други данци, који се на царинарницама наплаћују по спе-

цијалним законима, плаћају се у злату, или у сребру уз доплату ажије, коју одређује Мин. Финансија.

Члан 3.

Царина по тежини, наплаћује се од бруто (нечисте) тежине: а) ако се то у тарифи изрично предвиђа; б) ако царина на дотичну робу не прелази 10 динара. У свима другим случајевима, наплаћује се на нето (чисту) тежину.

Нето тежина изнализи се по одбитку одређене стопе даре. У дару рачуна се само тежина спољашњег завоја потребног за пренос робе. При одређивању нето тежине код течности, неће се одбијати тежина непосредних судова (бурад, флаше и т. д.). Исто тако унутрашњи завоји са којима се роба продаје, кабаста хартија и т. д. не одбијају се као дара. Стопа даре за поједину робу одређује се и мења Краљевим указом на предлог Министра Финансија. При увозу робе за потрошњу у земљи не плаћају царину завоји који се обично за ту робу у саобраћају употребљавају, и који се као дара одбијају.

Нето тежина може се изналазити и премером чисте тежине робе у место одбијања прописане стопе даре. Кад се то може чинити и код које робе, одређивање се нарочитим прописом Министра Финансија.

Кад роба која се царини бруто, буде неупакована, додаваће се чистој тежини робе тежина усвојеног начина паковања, па тако добивена тежина узети за основу царине. Како ће се поступати ако роба долази у завоју или суду који се код те робе не употребљава, одређивање такође својом наредбом Министар Финансија.

Члан 4.

Роба за коју је, ради царинења, потребно нарочито стручно испитивање (експертиза), цариниће се на царинарницима које за то одреди Министар Финансија.

Таква роба неће се слати на царинење дотичној царинарници, ако увозник пристане да плати највиши став царине између ставова о којима је питање, изузимајући златних и сребрних ствари које подлеже жиговини, и предмета који подлеже хемијском испитивању са гледишта здравственог. Ови последњи предмети могу се после, ако је анализа повољна, царинити и на пријављеној царинарници.

Шиљање проба и угледа робе ради испитивања, врши се о трошку увозника.

Члан 5.

Износ царине и такса, предвиђених овим законом, или другим законима у парама, рачунаће се и наплаћивати увек у округлој цифри. Износи мањи од пола паре неће се узимати у рачун, а пола паре или већи од тога, узимаће се као цела пара.

Члан 6.

Царину не плаћају:

- Производи пољопривреде и сточарства добивени на сопственом земљишту или узетом под закуп, а које се налази ван границе у зони од 20 километара, као и стока и оруђа која служе за обрађивање ове земље, ако су ради тога била извезена. То исто важи за иностранце, ако им земљиште није удаљено више од 20 километара од границе, кад увозе стоку и оруђа за обрађивање земље, но ово само на основу узајамности.

- Ову одредбу влада може према своме нахођењу обуставити у целини или делимично за извесне крајеве, а за друге, оставити у важности, као и смањити зону од 20 километара;

- Сва роба домаћег порекла која се извезе па се не прода, а враћа се натраг у Србију, као и роба која из Србије иде кроз иностранство, па се после у Србију враћа, ако се несумњиво може доказати српско порекло робе

3. Стока која се тера на пашу или привремено вршење пољопривредних послова, као и приплод и производи од стоке добивени за то време;

4. Роба на коју царина износи мање од 0·10 п. дин.;

5. Предмети који се имају да изложе у каквој јавној изложби и предмети за разне утакмице, за одређено време;

6. Ствари путника, кочијаша и бродара, које су употребљаване, а служе сопственој потреби, као: рубље, одело, постељне принадлежности, храна, лекарија, књиге, и други предмети потрошње потребни за време путовања, али не више од два дана;

7. Инструменти занатлија и мајстора, као и оруђа и инструменти вештака, научника, лекара и других лица, које употребљавају у своме послу, било да их собом носе, било да им се унапред пошљу или за њима дођу;

8. Предмети који се привремено уносе и који служе као инвентар или су непосредно потребни бродарским друштвима за бродарење дуж српске обале, као и материјал за оправку и грађење бродова;

9. Животиње које путници, путујући, воде са собом ради практиковања посла од кога живе;

10. Путнички кофери, корпе и торбе кад се враћају из иностранства, ако је несумњиво, да су у њима били пренесени предмети за потребу путника;

11. Превозна средства сваке врсте с потребним прибором, која прелазе преко границе само ради превоза путника и робе, или ако се иста враћају из иностранства, пошто су тога ради тамо ишла;

12. Коњи и остале животиње заједно са потребном опремом, ако се јашећи уведу, а употребиће се за препослобе и путника, или, ако ће се употребити за вучење превозних средстава или робе, и то ако само због тога прелазе границу, или се враћају из иностранства пошто су при излазу за то употребљени били;

13. Сваковрсна превозна средства, коњи и друге животиње и у случају кад у тренутку уласка у земљу не служе као преносно средство, али се докаже, да их сопственик тога ради има, и да прелази ради тога да врши превоз њима. — Ако у овом случају, као и случајевима под 11. и 12. средства и животиње остају дуже од шест месеца у земљи, наплатиће се царина;

14. Сточна храна, која је на путу потребна путнику за стоку му, колико је потребно, с обзиром на број стоке, за два дана;

15. Употребљавани судови, у које спадају бурад, чаброви, корпе, кошеви, цакови, вреће, завоји, вратила и т. д. ако се увозе ради извоза робе, или ако се докаже да су томе служили при извозу робе као и оруђа и прибори, који се привремено увозе ради прераде домаћих производа, па се натраг враћају;

16. Мустре, као и исечци и пробе, које се ни зашта друго не могу употребити. Ово не важи за предмете хране — јела и пића;

17. Предмети науке и вештине, предмети старија, који у јавним установама и збиркама служе поуци, вежбању и обавештењу, као и дела српских уметника који живе у иностранству; даље, инструменти за мерење и истраживања у научној цели, уметничко-привредни предмети, привредно-технички инструменти, апарати и модели;

18. Убојни материјал (оружје, муниција, и т. д.) који увози држава за земаљску одбрану и monopolисани предмети које увози Управа Држ. Монопола;

19. Предмети који се увозе као мираз при женидби из иностранства, али увек по нарочитом одобрењу Министра Финансија; од овога се изузимају јела, пића, животиње, полуфабрикати и сировине;

20. Храна, одело, грађевински материјал и други предмети који се шиљу као поклон пострадалим од ватре, поштаве и других елементарних случајева;

21. Старе ствари на којима се виде трагови употребе, које се шаљу из иностранства сиромашним лицима за њихову употребу, у колико оне одговарају њиховом имовном стању;

22. Лекови противу заразних болести, кад их увозе санитетске власти или по њиховом одобрењу општине, срезови и окрузи;

23. Употребљивање ствари државних чиновника, одређених на службу изван земље;

24. Покућанство, хаљине, стока, храна, машине, алат и остала потребе, које досељеници доносе собом у Србију, где ће се настанити, као и предмети наслеђа на пр. намештај, кујинско послуђе, одело, рубље, постельне принадлежности, фабрички и занатски инструменти, и то ако служе за сопствену потребу досељеника и одговарају њиховом стању;

25. Краљевски ордени и друга одличја, кад их непосредно набавља канцеларија краљевих ордена;

26. Ордени подарени од страних владара, изложбене медаље и споменице, кад их појединци којима припадају увозе.

27. Предмети, набављени за потребу службе божје у сиромашним црквама свију признатих вероисповести, кад их цркве и црквене општине набављају; затим материјал за грађење и подизање оваквих цркава, ако га у земљи нема.

28. Сандуци мртвачки са мртвацима, урне с пепелом спаљених трупова, заједно с украсима и венцима који прате сандуке и урне.

29. Предмети судског поступања.

Члан 7.

Допуштен је слободан увоз предмета, који ће се привремено зауставити у земљи, или који ће се у земљи

оправити или даље обрадити, под погодбом да се натраг врате; даље, сировина и полупрерађевина које ће се у земљи прерадити, под погодбом да се поново извезу у прерађеном стању.

Роба се може на оправку и даљу обраду извозити с правом на поновни увоз, али с доплатом царине на све што је тој роби додато у иностранству према тарифским ставовима, или ако се тако не може поступити — онда 15% од вредности, прибављене прерадом, оправком, или дорадом. Извоз сировина и полуфабриката на прераду у иностранству — не допушта се.

Где се у овим случајевима — и при извозу и при увозу — не би могла потврдити истоветност такве робе, томе ће служити еквивалентност.

Члан 8.

Само на основу узајамности биће допуштен слободан увоз од царине:

1. Предмета намењених за непосредну потребу дипломатских особа акредитованих код Краља Србије, по мери повластица које ужива и краљевско дипломатско особље код других дворова.

Ове повластице уживаје и генерални консули, консули, вице-консули и консуларни агенти, у колико то ужива наше консуларно особље на страни.

Почасни консули не уживају ове повластице.

2. Натписи, заставе, емблеме, печати и остали предмети које стране владе шаљу на употребу својим представницима у Србији, ако дотична држава указује у том погледу узајамност.

Члан 9.

Роба која у увозној тарифи није нарочито означена, нити је обухваћена тарифском позицијом, цариниће се по

оном ставу, по коме се царини роба с којом је она најсроднија по каквоћи и употреби.

Отпаци, који нису нарочито означени у тарифи, а такође и покварени и дугом употребом поабани предмети, цариниће се као и сировине од којих су, ако се само за оно могу употребити зашта се та сировина употребљава, или ако се сходним мерама царинске власти, о трошку увозника, учине неупотребљивим за друго што. У противном, ако се и за друго што могу употребити, цариниће се према употреби. Ако је роба, услед тога што је покварена, постала са свим неупотребљива, биће слободна од царине.

Отпаци и покварена роба која би подлежала царини, пустиће се слободно само као средство за ћубрење, под условима које за то буде прописао Министар Финансија.

Члан 10.

Овлашћује се Краљевска Влада, да у случајевима везе железничке између Краљевине Србије и суседних држава, а на основу конвенција о томе, ослободи од царине:

1. Предмете потребне за грађење станица и пруга од станица до границе, у колико тај посао имају да изврше стране власти и страни предузимачи;

2. Предмете, који су потребни за вршење службе које је страно друштво на себе примило, заједно с предметима потребним за одржање станице, пруге до границе, и свима осталим предметима потребним страним граничним властима ради службе;

3. Покућанство и предмете за службу чиновника и послуге железничке или друге какве управе, једне од суседних држава, у Србији.

Члан 11.

На робу чија каквоћа или затвор не дозвољавају преглед, или ако то сопственик робе не дозвољава, наплатиће се највећа царина.

Члан 12.

Ако роба подложна царини долази из држава, које са српском робом или српским бродовима поступају неповољије но с истим других држава, Краљевска влада, на предлог Министра Финансија, одредиће, да се на робу, по реклом из те државе, наплаћује, поред редовне царине, још један додатак од 200%, или до потпуне трговачке вредности робе. На робу која је по тарифи слободна од царине, завешће специфичну царину до 100% њене трговачке вредности.

Ове се мере предузимају у облику Краљевог Указа и подносе Народном Представништву на одобрење одмах у првој сесији, ако у времену предузимања ових мера оно не би било на окупу.

Оне одмах престају важити чим их Народно Представништво не одобри.

Члан 13.

Влада се овлашћује, да на страну робу, која ужива ма у ком облику премију при извозу или ма какве друге повластице, повећа царински став најмање за суму, колико износи та премија или друга повластица.

Члан 14.

Влада, на предлог Министра Финансија, може спустити царине, или допустити и слободан увоз људске и сточне хране, у случају неродице у земљи, и приплодних грла, у случају сточног помора.

Члан 15.

Исто тако влада, на предлог Министра Финансија, може забранити са свим или ограничити за извесне области, извоз, увоз и провоз извесне робе, кад то државни интереси захтевају.

Члан 16.

Плаћање царине не може се кредитовати, изузимајући случајеве, у којима је роба, под погодбом да се натраг извезе, слободна за извесно време од царине, али се у том случају мора дати довољна обезбеда припадајућих дажбина.

Члан 17.

Роба која је намењена потрошњи у земљи, или за извоз и провоз, и не буде одмах дигнута, биће смештена у државним или другим јавним смешишним магацинima, зашта ће плаћати парочиту таксу. Ову ће таксу за државне смешишне магацине прописати Министар Финансија.

Кад државна и друга јавна смешишта буду попуњена робом, допуштаће се смештање робе и у приватним личним магацинima, и то без таксе за лежарину.

Члан 18.

Влада се овлашћује, да у случају предлога законских којима се повишују царина или друге дажбине које се на царинарницама наплаћују, или се заводе нове, одмах после учињеног предлога о томе, на основу решења Министарског Савета, уводи такве законске предлоге у живот.

Ако би такве законске предлоге Народно Представништво одбацило, или одобрило мање дажбине или царинске ставове од предложених, или би их сама влада повукла, увозницима ће се или са свим вратити или вратити плаћена већа царина или друге дажбине.

Члан 19.

Сви готови предмети, који су израђени помоћу алкохола или садрже алкохол, плаћају с обзиром на монопол алкохола — монополску таксу у 1.17 дин.

Члан 20.

Правила и упутства за извршење овог закона прописује Министар Финансија.

Тако исто, за бољу и правилнију примену и употребу царинске тарифе, Министар Финансија прописује и објављује, по гласу и смислу царинске тарифе, Именик Робе, који се по потреби може допуњавати и мењати.

Члан 21.

Повреде овог закона као и правила о извршењу његову, казниће се до 150 динара у корист државне касе, у колико царинским законом не би било строжије наређено.

Члан 22.

Роба која лежи у царинским магацинima и царинским стовариштима подлежи плаћању таксе лежарине.

Увозна роба плаћа на име ове таксе после пет дана слободног лежања:

- 1. За лежање на стоваришту (отвореном простору) ~~05~~ дин. од 100 кгр. бруто дневно;
- 2. За лежање у магацинima:
 - а) сва роба, изузимајући лако запаљиве и експлозивне 0·10 д. од 100 кгр. бруто дневно;
 - б) лако запаљива и експлозивна роба плаћа 0·20 д. од 100 кгр. бруто дневно.

X 0.05

X 0.03

Извозна роба плаћа после петнаест дана лежања по ~~03~~ д. од 100 кгр. бруто дневно.

Ову таксу може Министар Финансија повећавати до двогубог износа, ако би се показало да је она недовољна и да се роба нагомилава, а може скратити и рок лежању.

Члан 23.

Поред царине при увозу робе, док се то специјалним законима нарочито не уреди, наплаћиваће се још ове таксе:

- 1. Жиговина, по 5 пара динарских од сваког царинског олова или жига и печата врућег или ладног;
- 2. Ноптивина и то:

а) за доношење робе на преглед, за мерење бруто и нето тежине при прегледу, за преглед и смештање прегледаних колета па за њих одређено место: за подизање робе на горње спратове и спуштање исте с горњих спратова 20 п. дин., од 100 кгр. бруто тежине.

б) за прегледање робе у вагону с истоваривањем више или мање од половине робе и мерењем на вагонским вагама 10 п. дин., од 100 кгр. бруто тежине.

в) за прегледање робе у вагону без истоваривања с мерењем или без мерења на вагонским вагама 5 п. динарских, од 100 кгр. бруто тежине.

3. Калдрмина као општинска такса до уређења ове наплате нарочитим законом, и то:

а) 50 пара дин. од 100 кгр. на робу која плаћа више од 100 динара царину;

б) 30 пара динарских од 100 кгр. на робу која плаћа од 50—100 динара царину;

в) 20 пара динарских од 100 кгр. на робу која плаћа од 10 до 50 динара царину; и

г) 10 п. дин. од 100 кгр. на робу која је слободна од царине или плаћа до 10 дин. царине.

Напомена. Грађа плаћа на име ове таксе по 0·80 дин. од m^3 . Остала роба која се царини по m^3 плаћа 0·10 дин. — При наплати количине испод 50 кгр. узимаће се као 50 кгр., а преко 50 као 100 кгр.

4. Статистичку таксу, и то:

а) 10 пара динар. од колета у коме је разноврсна роба;

б) 10 п. дин. од 1000 кгр. једноврсне робе без обзира на број колета;

в) 10 п. дин. од 1 m^3 на робу, која се купује и продаје по кубном метру.

г) живи стоке и живина плаћају 10 пара дин. од експедиције.

Напомена. — Количине испод 1000 кгр. тако и за премине испод 1 m^3 — узимаће се као 1000 кгр. и 1 m^3 .

Не плаћају таксе побројане у овом члану предмети, који су по чл. 6 слободни од царине, изузев таксе из тач. 3 овог члана, и сва провозна роба.

Члан 24.

Овај закон има послужити за основу преговарања за закључење нових трговинских уговора.

Кад ће он ступити у живот, одредиће се Краљевим указом. Влада може путем Краљевог указа и пре истека рока садањих уговора, у колико не би био ограничен уговорима, одредити, које се његове одредбе имају применити и у којој мери. И у том случају, у колико би се оне уводиле у живот, престајале би важити одредбе до садашњег закона и тарифе.

По његовом ступању у потпуну силу и важност, а и пре, у колико би се уводио у живот, престају важити:

1. Закон о општој царинској тарифи од 8. јануара 1899. са свима његовим изменама и допунама;

2. Царинска тарифа од 10. јула 1893. која је по менутим законом проглашена за његов саставни део;

3. Сва законска наређења која би му противна била, где се имају разумети и сва наређења специјалних закона о слободном увозу од царине, изузимајући ослобођења по повластицама датим на основу закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) или оних која ће се дати на основу чл. 176 Устава.

Inv. бр. 37462